

26 ΜΑΪΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας».

Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αϊ.). Ἀλφαίου ἀποστόλου.

ᾠχος γ'. Ἐωθινὸν ε'.

(Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§20-22).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^{u q}
 ^q
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ^Γ
ου ου ^u

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι νευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ^Γ
ρι ου ^u

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

 ^{Γα} ^{Πα}
υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α

 σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

 βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

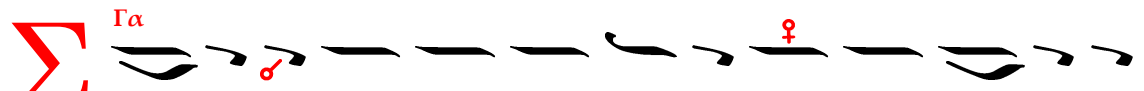

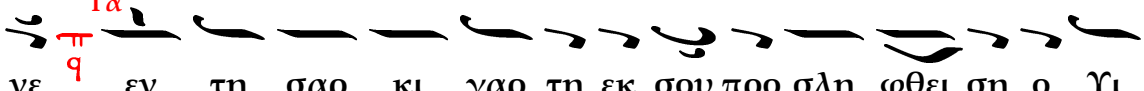
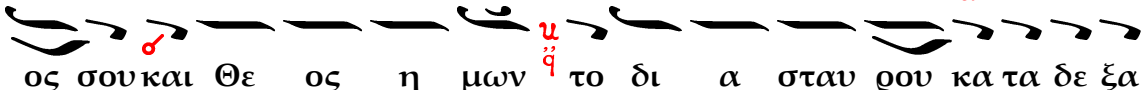
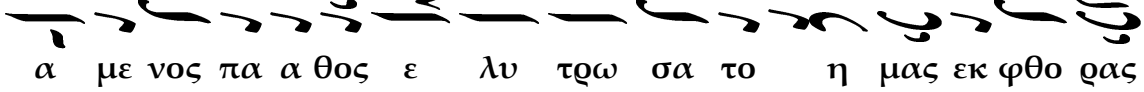
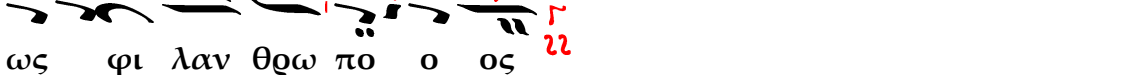
 να α τω τον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε

 γε νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος ^{Πα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

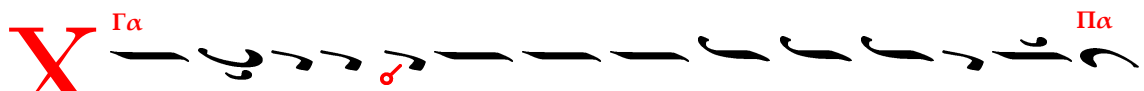

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του

 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρθε ε

 νε ^{Πα} εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι

 ος σου και Θε ος η μων ^{Γα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα

 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

 ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Πα}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Χ ^{Γα} ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α πα ρχη των

κε κοι μη με ενων ^{Γα} ο πρω το τοκος της κτι σε ως
 και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ενους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου
 κα τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

^{Γα} Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
 και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ
 χαι ας κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Γα} ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι ^{Γα}

Και νυν. Θεοτοκίον.

^{Γα} Τ ην ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
 το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Γα} ο Γα

βρι ηλ κατα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε
 ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
 ον τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι
 σταμαι δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
 η κε χα ρι τω με νη

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Παν τα αν θρω πι να α κα τα δε ξα α με νος παν
 τα η με τε ρα α οι κει ω σα α με νος προ ση
 λω θη ναι εν Σταυ ρω ευ δο ο κη σας Ποι η τα μ
 θα να τον ε λο με νο ος υ πο μει ναι ως α αν θρω
 πος ι να το αν θρω πι ι νον εκ θα να α τσ λυ
 τρω σης ως Θε ος δι ο ως ζω ο δο τη βο ω μεν
 σοι δο ο ξα Χρι στε τη ευ σπλα γχνι ι α α σου
 Δόξα.

Το α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω
 σε ως και α νε ρ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως
 Θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορ ρη τον μ υ στη ρι

ι ο ν ^{Γα} _{π 9} σ η μ ε ρ ο ν γ α ρ θ α α ν α τ ο ο ς κ α ι ο Α δ η ς ε
 σ κ υ υ λ ε υ τ α ι ^Δ _{δ 2} γ ε ν ο ς δ ε α ν θ ρ ω π ι ι ν ο ν α φ θ α ρ σ ι
 α α ν ε ν δ ε δ υ τ α ι ^{Γα} _{ν 2} δ ι ο κ α ι ε υ χ α ρ ι ι σ τ ω ς κ ρ α υ γ α
 ζ ο μ ε ν δ ο ο ξ α χ ρ ι σ τ ε τ η α ν α σ τ α α σ ε ι ε ι
 σ ο υ ^Γ ₂₂

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα} **Τ** α ε π ο υ ρ α ν ι α α π ο θ ω η γ α α λ λ ο ν τ ο κ α ι
 τ α ε π ι γ ε ι α α τ ρ ο μ ω ε ξ ι ι σ τ α ν τ ο ^Δ _{δ 2} ο τ ε η
 α χ ρ α ν τ ο ς φ ω ν η ε π η η λ θ ε σ ο ι Θ ε ο τ ο κ ε ^π ₉
^{Γα} μ ι α γ α ρ π α ν η η γ υ ρ ι ι ς α μ φ ο τ ε ρ ο ι ς ε π ε ε λ α μ
 ψ ε ν ^Δ _{δ 2} ο τ ι τ ο ν π ρ ω τ ο π λ α α ς ο ν εκ θ α ν α τ ε ρ ρ υ σ α
 τ ο ^ν _{δ 2} δ ι ο σ υ ν τ ω Α γ γ ε λ ω β ο ω μ ε ν σ ο ι ^υ ₉ χ α ι α ι
 ρ ε α γ ν η Πα ρ θ ε ν ο μ η τ ο ρ ^Γ ₂₂

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^Λ _{π 9} **Κε ρ**

^Ε υ λ ο γ η τ ο ς ε ι Κ υ ρ ι ε δ ι δ α ξ ο ν μ ε τ α δι
 κ α ι ω μ α τ α σ ε ^υ ₉

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τ8 θα να α
τ8 δε Σωωτερ την ισχυυνκα θε λοοντα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ8
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα8

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικι8 νατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τοντααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τ8 μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα8

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς το μνη
μα8 θρηνο λογ8σαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νε ο και ρος πεπαυται
μη κλαιε τε την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει
παα τε

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι
και ωματα σα

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων
ελθουσαι προς το μνημα σα Σωτηρ εν η χου
το Αγγε ελθ προς αυτα ασφθεγγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ ε ξανε εστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνημεν Πατε ερα και τον τμνη
Υιο ον τε και το Ααγιον Πνευμα την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{υ ρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κϛ ϝ σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν' ς ς} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σϛ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Α λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ι α ^{ν' ς ς} Α λλη λϛ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δεις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ι α ^{ν' ς ς} Α λλη

λϛ ϝ ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἄργοσύνομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣̄ϛ̣̄ **Κε ρ**

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ^υ₉

T ω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η

η μος^υ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε^υ₂₂ ε εν νε ε

κροι οι οι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα^υ₉ τϛ θα να

τϛ ϛ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω^υ₂₂ το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα^υ₉

και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ^υ₉

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα^υ₉ συμ πα θως

τοι οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε^υ₉ ο ο α στρα α α πτων^υ₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ο Σω τη η η ρο γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ

μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σθ θ θ θρη νο λο γθ θ θ θ σαι αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να

α α στα σι ιν δε απο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α α τε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θη ς ς σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη
χ ς ς ντο Α γγε ε ε λ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε ν τι με τα α νε ε κρω ω ω τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τ μνη η η μα α α α
τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ ν ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα και τον τ τ Υι ο ο ον τε και αι το ο
Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η η ν

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ^{u' 9}

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{u' 9}

K αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τ8ς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^{u' 9}

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κ8 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^{u' 9} χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ^{u' 9} ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ^{u' 9} ο εκ

σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ^{u' 9}

A λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ην
ελ κυ σον λο γε

E ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρυ σιν εν
θε οισ θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γαθο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^π εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται ^ρ

Ἀντίφωνον Β΄

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α
ρε των μα την κο πι ω μεν ^π την δε ψυ χην σκε πον
τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι εν ^ρ

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι
η τως σοι τω Χρι στω ^υ ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε
ει σι ^ρ

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^υ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^π

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα
α γι ο ο της σο φια ου σι οι πα σαν γαρ
κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα
τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

O ι φο βου μενοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται των εν το λων φα γονταιζω η
ραν γαρ παγκαρ πι αν

K υκ λωτης τρα πε ζης σου ευ φρα νθητι κα θο ρων
σου ποι με να αρχα τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δουσα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει

Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω
Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην η τισου σα λευ θη σε ται

Στίχος α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην η τισου σα λευ θη σε ται

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην η τισου σα λευ θη σε ται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερόν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ϛ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ϛ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^Δ

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ϛ πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον ^Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ε'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύφας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὀμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν καὶ αὐτὸς ὁ

Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὕς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτόν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθον τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην, οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ

οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

Χ Δ

Ελε η μου ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομιαῖς συνέληφθη, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθη σὲ μετῆ μητρὸς

I δού γὰρ ἀληθινῆ γα ἀπῆσας, τα ἀδηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας, ἧς ἔδηλωσας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ς

I δὲ γὰρ ἀληθινῆ γα ἀπῆσας, τα ἀδηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας, ἧς ἔδηλωσας μοι οἱ οἱ οἱ ὄρχορός.

E ἰς πολλὰ ἔτη δεσποῦντα χ ς

P ἀντιεῖς μεύσω καὶ καθάρισθη σομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

A κούτι εἰς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

σου νηνα γαλλι ασονται ο στεα τε τα πεινω με

να

Aπο ζρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη και πασαστας ανομι ας μη εξαλει

ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθες εγκαι νισον εν τοις εγκαιτοις

μη

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σα και

το πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη

Aποδος μοι την αγαλλι ασιν του σωτη

ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανουςτας οδους σα και ασε

βεις επι σε επιστρεψισι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ α την
δι και ο συ νην σ α

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σ α

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σ α την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρ ο σα λη μ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σ α σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε

 ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἄμην.

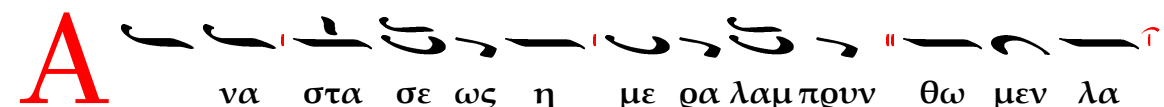
ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
(καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ παραλύτου).

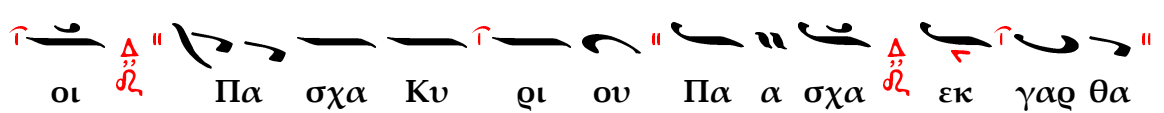
Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

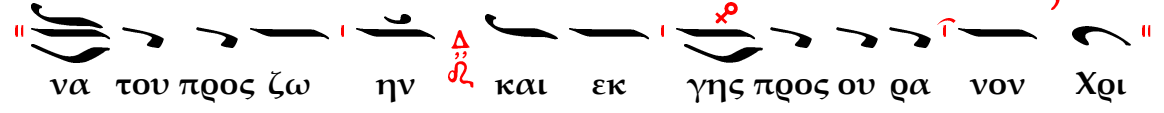
ᾠχος 4 Πα ρ

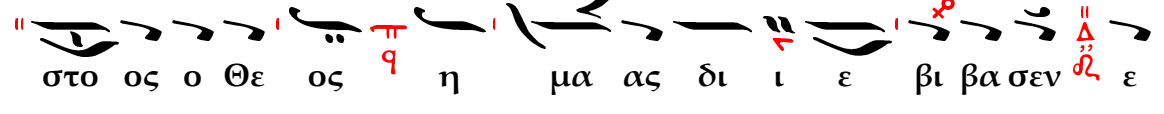
A να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα

 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

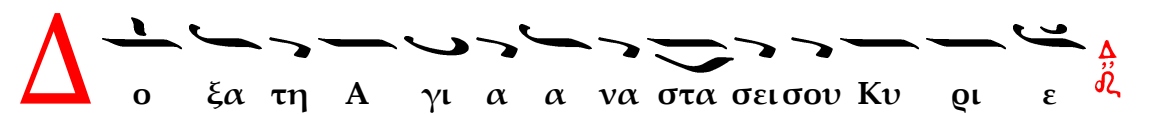
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι

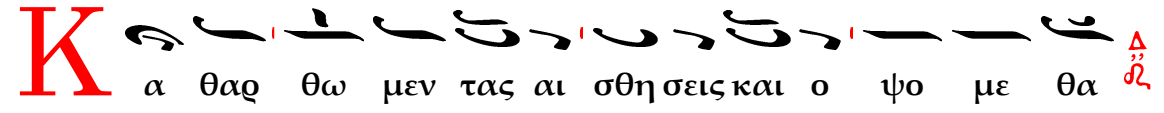
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν

 πι νι κι ον α α δο ον τας

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεις ου Κυ ρι ε

K α θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο με θα

 τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως

 Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον

τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
δο ον τες

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σειςου Κυ ρι ε

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν

γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω

δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο

ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη

αι ω ω νι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς πρώτοις
Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Η α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας την

αι ω νι ανζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον

τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαντα ση μερον Παρ θε ε

νε ε πα να μω με και τον κοσμον φω τι ι σα αν τα

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$

A να στα ντα κα τι δε σα σον Υι ον και Θε ον

$\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ και ροις συν Α πο στο ο λοις $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ θε ο χα ρι τω τε

α γνη $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ και το και ρε πρω τω ρ γω σ ως πα αν των χα ρα ς π_{9}

αι τι ι α α εισ δε δε ξαι $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ θε ο μη το ρ πα να α

μω ω με π_{9}

Ῥδὴ γ'.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον π_{9} αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ εν

π_{9} (δίζ) ω στε ρε ου ου με ε θα π_{9}

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$

N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ ου ρα νος τε και

γη η και τα κα τα χθο νι α π_{9} ε ορ τα ζε τω

γουν πα σα κτι ι σις $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ την ε γε ρ σιν Χρι στου $\Delta_{\text{2}}^{\text{2}}$ εν η

ε στε ρε ε ω ω ται π_{9}

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σειςου Κυ ρι ε

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι

ση η μερον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην

σοι χθες αυ το ος μεσυν δο ξασον Σω τη εν τη

βα σι λει ει α α σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ε πι την α κη ρα τον ζω ην ε πα νερ χο

μαι ση η μερον α γα θο τη τι του γεν νη θεν τος

εκ σου και πα α σιτοις πε ρα σιν Α γνη το φεγ γος α

στρα α ψα αν τος

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναστων αι ω

νων α μην

Θ ε ον ον ε κυ η σας σαρ κι εκ νε κρων κα θως

ει ει πεν ε ξε γει ρο με νον θε α σα με νη

Α γνη χο ρευ ε και του τον ως Θε ον α χρα ντε με

γα α λυ υ νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

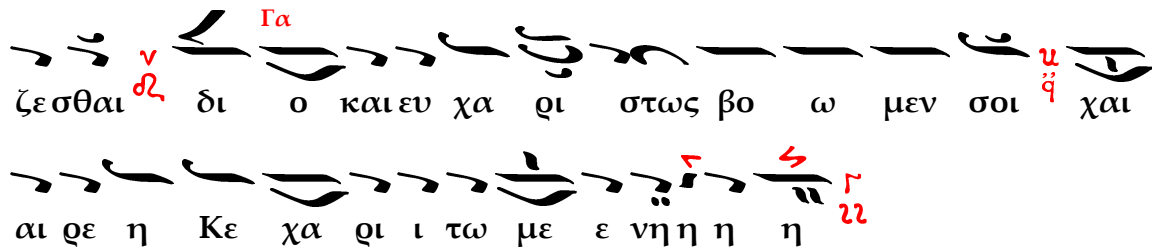
Κάθισμα τοῦ παραλύτου.

Τὴν ὠραιότητα. Ἦχος Γα ϕ

Ρ η μα πα ρα λυ το ον μο νο συν ε ε σφι γ ξεν ὡς
ο πα γ κο σμι ο ος λο γος ε φθε ε γ ξα το του δι
η μας ε πι της γης ο φθε εντος δι ευ σπλα γχνι αν
ο θεν και τον κρα β βα το ον ε πι φε ρων δι η η ρ χε
το καν οι Γρα μ μα τεις ο ο ραν το πρα χ θεν ς ς χ υ πε
φε ρον κα κι ας κα τε χο ο με νοι φθο νω τας
ψυ χα ας πα ρα λυ υ ο ο ντι

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τ ον α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι γρα πτον
τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι εν τη
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω
μι αν και α συ γ χυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει
αν ε γ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ παραλύτου.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίας, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον, ἤγειρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ χειρὶ σου δρακί περικρατῶν τὰ πέρατα, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ συνδεσπόζων ἀπάντων, σαρκὶ ἐφάνης, νόσους ἰώμενος, καὶ πάθη ἀπήλασας, τυφλοὺς ἐφώτισας, καὶ τὸν Παράλυτον λόγῳ θεϊκῷ σὺ ἐξανέστησας, περιπατεῖν ἀθρώως προστάξας, καὶ τὴν βαστάσασαν αὐτὸν κλίνην ἐπὶ τῶν ὤμων ἄραι· ὅθεν πάντες σὺν τούτῳ ἀνυμνοῦμεν καὶ ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν ἑβδομηκοντα ἀποστόλων. (α' αἰ.)

Στίχ. Καρπούς ἐνεγκῶν, Κάρπε, δεκτοὺς Κυρίῳ,
Φέρεις καθ' ὥραν τὴν τελευτὴν ὡς τρύγην.

Εἰκάδι ἔκτη Κάρπος ἀπὸ χθονὸς ἵπτατο μακρῆς.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου μέγας Ἀπόστολος, τοῖς ἑβδομηκοντα Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ὑπ' αὐτοῦ συναριθμηθεὶς καὶ τῷ μεγάλῳ Παύλῳ διακονῶν ἐν τῷ κηρύγματι, καὶ τὰς θείας αὐτοῦ ἐπιστολὰς τοῖς, πρὸς οὓς ἀπεστέλλοντο, διαπορθμεύων, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων τὴν Τριάδα σέβειν ἐδίδαξεν. Ὅθεν, καὶ θεία ἐλλάμψει τοῦ Παρακλήτου καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡσπερ ἄδυτος ἀστήρ, ἐξ Ἀνατολῶν ὀρμήσας, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ταῖς θείας αὐτοῦ διδασκαλίαις κατεφώτισε, θαυμάσια μέγιστα καθ' ἐκάστην τελῶν καὶ ἀποσοβῶν πνεύματα πονηρότατα. Πολλὰς δὲ πόλεις καὶ λαοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφελκόμενος, καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοὺς πιστοὺς τῶν ἀπίστων διαιρῶν, πολλοὺς παρ' αὐτῶν ὑπέστη διωγμοὺς καὶ θλίψεις· τομῶς γὰρ χωρῶν πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀθλήσεως σκάμματα, τὸν θυμὸν τῶν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασεν. Ὅθεν, ὡς δοξάσας τὸν Θεὸν ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ, ὑπ' αὐτοῦ ἐνδόξως δοξάζεται. Ἀναπαυσάμενος δὲ τὸν γλυκύτατον ὕπνον, θαυματουργεῖ καθ' ἐκάστην ἐν τοῖς αὐτοῦ λειψάνοις, πάθη παντοῖα καθαίρων καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀποδιώκων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἀλφαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.
(**α' αἰ.**)

Στίχ. Θεοῦ Λόγου τὸ θεῖον Ἀλφαίου στόμα,
Τάφος καλύπτει πικρὸν ἐγγανῶν στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβέρκιος, ὁ τοῦ ἀποστόλου Ἀλφαίου υἱός, ἐν μελισσῶνι γυμνὸς ἀπλωθεὶς καὶ ὑπὸ μελισσῶν δακνόμενος, τελειοῦται. (**α' αἰ.**)

Στίχ. Βρωσὶς μελίσσαις Ἀβέρκιος προὔτεθη,
Ἐν βρωσὶς ὄφθη Κυρίῳ τὸ κηρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς Ἑλένη, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀβερκίου, λιθοβοληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Σὸς κόσμος ἦσαν, Ἑλένη Μάρτυς, λίθοι,
Δι' ὧν ὄφθης εὐπρεπῆς τῷ νυμφίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλίου τοῦ στρατιώτου, ἐν Δωροστόλῳ τῆς Μοισίας τὴν κεφαλὴν τμηθέντος.
(**†302**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Συνεσίου, ἐπισκόπου Καρπασίας τῆς Κύπρου. (**ε' αἰ.**)

Στίχ. Συνέσιε, σύνεσιν δός μοι θεῖαν,
ἵνα ὑμῶ σε ὡς λειτουργὸν Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ζαχαρίου, ἐπισκόπου Βιέννης (**Vienne**) ἐν Γαλλίᾳ. (**†106**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Σιμιτρίου (**Simitrius**) πρεσβυτέρου, καὶ κβ' (**22**) σὺν αὐτῷ ἀθλησάντων ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀντωνίνου Πίου. (**†159**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, πάπα Ῥώμης.
(**†189**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱεραποστόλων Φουγατίου καὶ Δαμιανοῦ, σταλέντων ὡς κηρύκων τοῦ Εὐαγγελίου εἰς Ἀγγλίαν.
(**β' αἰ.**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πρίσκου, ἀξιωματικοῦ λεγεωναρίου, καὶ πληθύος σὺν αὐτῷ, ἐν Βεσοντίῳ (**Besontio, Besançon**) τῆς Γαλλίας ἀθλησάντων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ.
(**†272**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φελικισσίμου, Ἡρακλείου καὶ Παυλίνου, τῶν ἐν Τοδίῳ (**Todi**) τῆς Οὐμβρίας (**Umbria**) ἐν Ἰταλίᾳ. (**†303**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κουαδράτου (**Quadratus**), τοῦ ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ἀθλήσαντος. (**δ' αἰ.**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βεκάνου (**Bécán**), ἐρημίτου πλησίον τοῦ Κόρκ (**Cork**) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (**ς' αἰ.**)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αὐγουστίνου,

α΄ ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀποστόλου τῶν Ἀγγλῶν. (†604)

Στίχ. Αὐγαῖς ἀστραπτόμενος τῆς θείας δόξης,

Ἦρμοσε Χριστῷ Αὐγουστίνος Ἀγγλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὀδουβάλδου (Oduvald), ἡγουμένου τῆς μονῆς Ῥοδομέλου (Melrose) ἐν Σκωτίᾳ. (†698)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ῥεγιντρούδης (Regintrudis), δ΄ ἡγουμένης τῆς μονῆς Νοννβέργου (Nonnberg) ἐν Αὐστρίᾳ. (~†730)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γουϊνίζου (Guinizo), τοῦ ἐξ Ἰσπανίας, μοναχοῦ τῆς μονῆς ὄρους Κασσίνου (Montecassino) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†1050)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ στρατιώτου τοῦ ἐκ Σόφιας καὶ ἐν Ἀδριανουπόλει μαρτυρήσαντος. (†1437)

Στίχ. Σὺν τοῖς ἐτέροις Ἀγίοις Γεωργίοις,

Καὶ οὗτος στέφος εἴληφεν ἀφθαρσίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς ἀνακομιδῆς (1521) τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ ἐν Καλυαζίνῳ τῆς Ῥωσίας. (†1483)

Στίχ. Ὡς χρυσὸς ὄβρυζος ὁστᾶ Μακαρίου,

Ἐξήχθησαν γῆς εἰς χαρὰν χριστωνύμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ Θεσσαλονικέως, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1794)

Στίχ. Δὸς τὴν κεφαλὴν, ὦ Ἀλέξανδρ' εὐθύφρον,

Καὶ στέμμα λαβὲ χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰννοκεντίου, ἐπισκόπου Χερσῶνος καὶ Ταυρικῆς. (†1857)

Στίχ. Φωστῆρ Ἰννοκέντιος ἦν Χερσονήσου,

Φῶς μεταδιδοὺς Χριστοῦ λόγοις καὶ ἔργοις.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τοῦ Παραλύτου μνεῖαν ποιούμεθα, καί, ὡς εἰκός, τὸ τοιοῦτον ἐορτάζομεν θαῦμα.

Στίχ. Τὸ ῥῆμα Χριστοῦ σφίγμα τῷ παρειμένῳ.

Οὕτως ἴαμα τοῦτο ῥῆμα καὶ μόνον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

ᾠχος 4 Πα φ

ᾠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ⁹

ᾠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον ⁹ αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην ^Δ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
ω στερε ου ου με ε θα ⁹

ᾠδὴ δ'

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ ^Δ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω ^Δ φα ε
σφο ρον αγ γε λον ^Δ δι α πρυ σι ως λε γοντα ⁹ ση με

ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

ὠδὴ ε΄

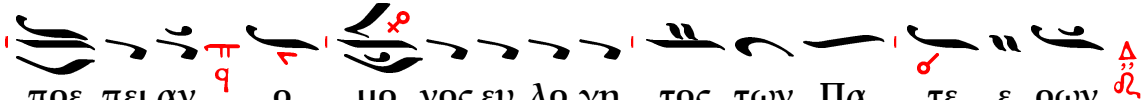

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ΄

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε ε στη σ του τα φου

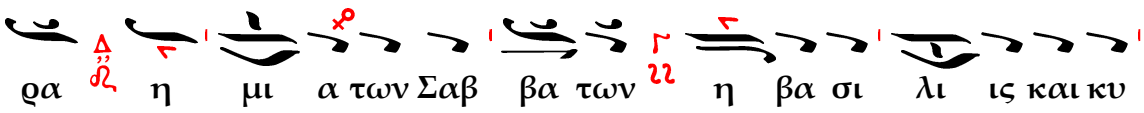
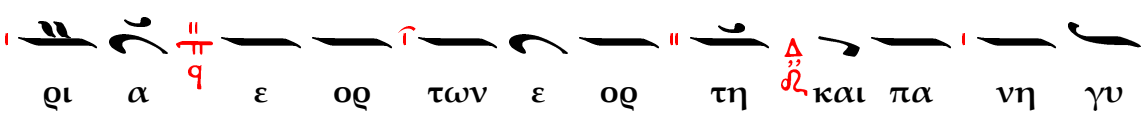
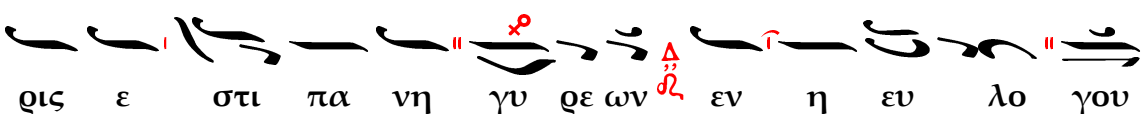

ὠδὴ ζ΄

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θς το θνη τον αφθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ

 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε

 ρα η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ

 ρι α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ

 ρις ε στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου

 μεν Χρι στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

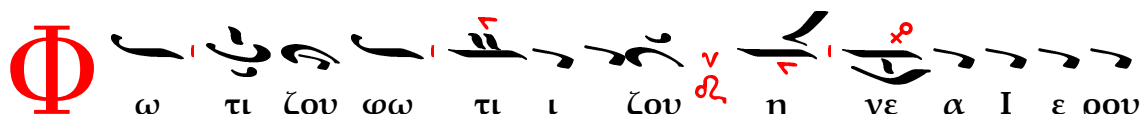
Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἢ θ' ὠδὴ.

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου

 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

 να σταντα τρι η μερον εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δοξα Κυρι ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
 να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
 τον ζω ο δο την

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δοξα Κυρι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
 εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
 θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα χει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α ασ σου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Χ Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τοςτο κρα τος

Σ υμ φω νως Παρ θε ε νε Σε μα κα ρι ζο μεν
πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι
ρε πο λισ εμ ψυ χε χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ
ψε ση η με ρον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος
της εκ νε κρων α να στα α σε ε ως

Χ Κ αι νυν και α ει και εις τας αι
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ

Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ευ φραινου α γα αλ λου η θει α πυ λη τσ

φω τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι

η σς α νε τει λε λαμ ψας η λι ου φαι δρο τε

ρον και τς πι στς υ υς παν τας κα ται γα α σας θε

ο χα ρι τω τε Δε εσποιοι να

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα

λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι

η μεροσεκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

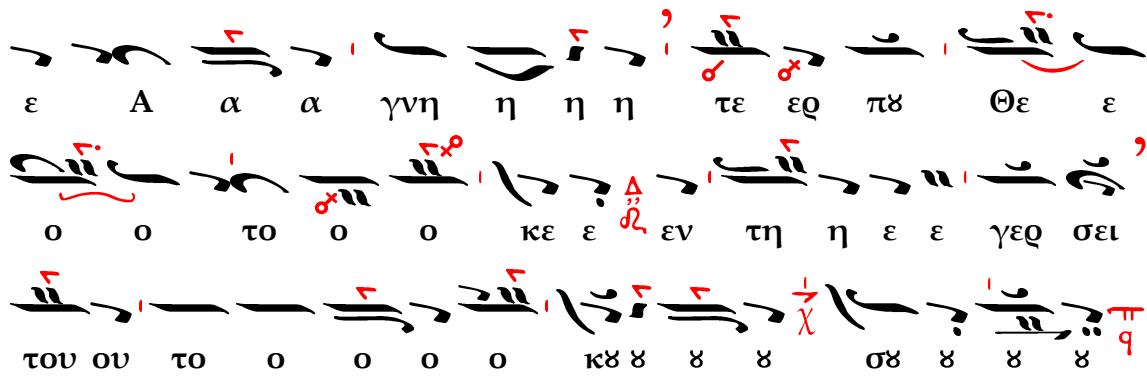
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων σου υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου ου

και ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

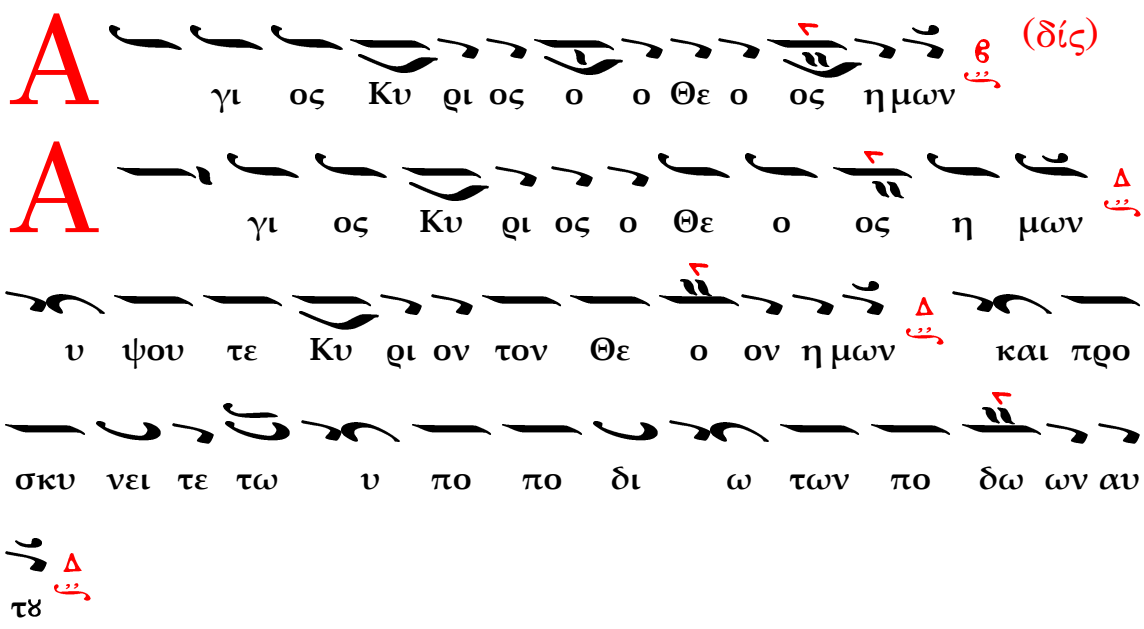
Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

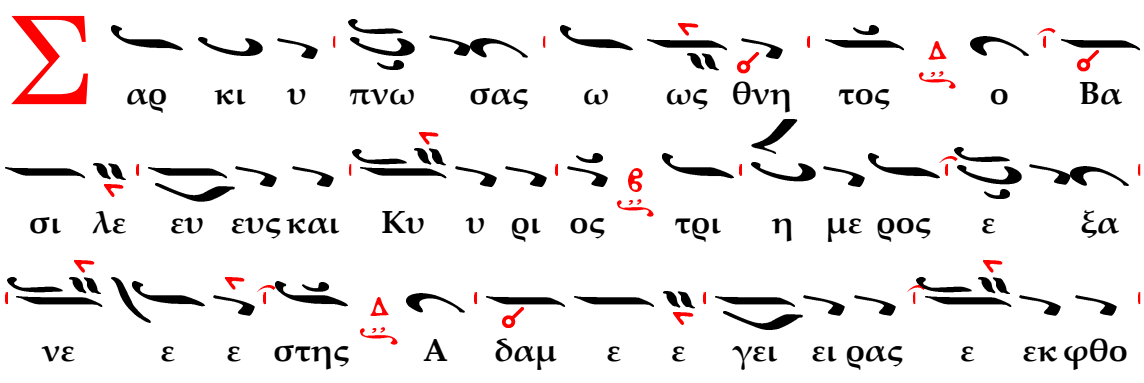
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

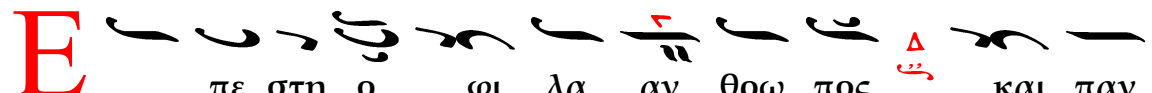

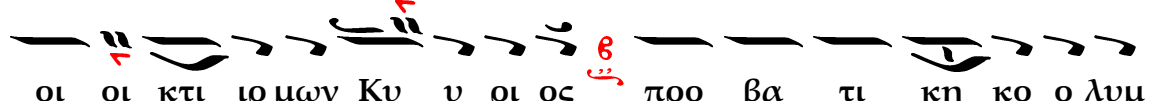

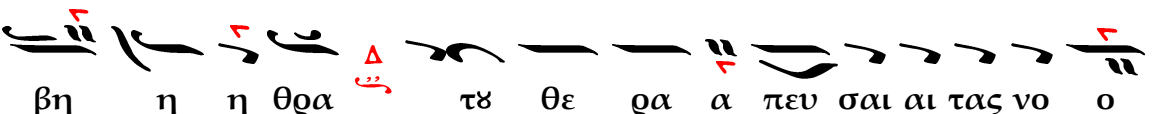
 ρας και καταγηησασθαα να τον Πα

 σχα της αφθαρσι αστου κοσμου σωτη η ρι ον
 Και του παραλυτου.

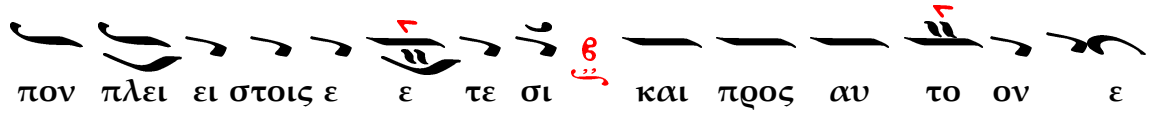
Γυναϊκες ακουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

E

 πεστη ο φι λα αν θρω πως και παν

 οι οι κτι ιρωων Κυ υ ρι ος προ βα τι κη κο ο λυμ

 βη η η θρα τε θε ρα α πευ σαι αι τας νο ο

 σης ευ ρε δε κα α τα κει ει με νον αν θρω

 πον πλει ει στοις ε ε τε σι και προς αυ το ον ε

 βο ο η σεν α ρον τον κραβ βα α τον ι ι θι

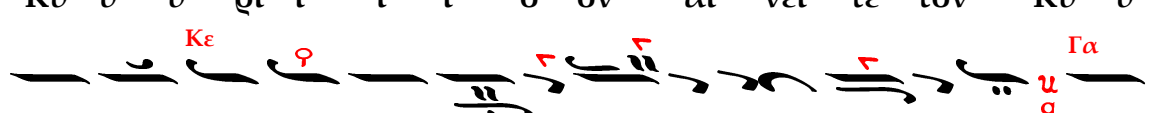
 προς τας ο δας τας ευθει ει ας

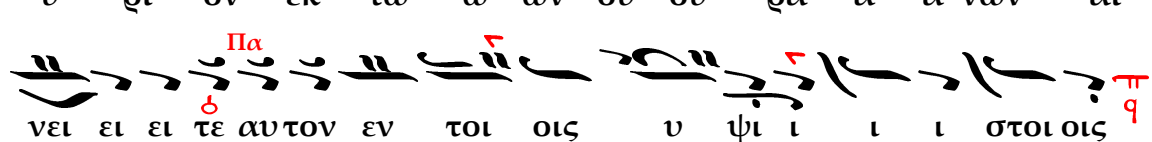
Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα φ

Π

 α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τουν

 Κυ υ υ ρι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ

 υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α ανων αι

 νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις

Γα
σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω 22

Α Γα Πα
ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι

οι α α α αυ του ου Γα Πα
αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι

πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω 22

Στίχ. α'. Αινεΐτε αυτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινεΐτε

αὐτόν κα τα το πλη θοστης με γα λω ω συ νησ αυ τχ

Δ Γα Πα
ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

ρι ι ουτην δυ να α μιν Πα Γα
Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων

ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε

κων ε τα φη Γα Πα
και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι

τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν 22

Στίχ. β'. Αινεΐτε αυτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον

Πα
εν ψαλτη ρι ω και κι θα α ρα

Δ Γα Πα
ι η γη σαντο παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ

λα κες σου Κυ ρι ι ε Γα Πα
αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου
πτειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο
σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ
αι νει τε αυ

τον εν χορδαιαις και ορ γα α νω

Xα ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στρα πτον τα και λε γο ον τα τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο

ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αινεῖτε αὐτὸν ἐν
κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον

Κυ ρι ι ον

Eν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νεστης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν
 τω γε νει των αν θρω ωπων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα
 σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε
 λε η σον η μας

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣η̣ Κε ρ

Α να στη τω ο θε ος και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
 μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
 στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
 με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν
 του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
 γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ταικη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τω σαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σα το τερ πνον Πα σα Κυ ρι ου Πα σα
Πα σα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
σα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω ω Πα σα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ^{Νη} υ ρι ε τον πα ρα λυ υ τον ουχ η κο λυμ

βη θρα ε θε ε ρα πε ευ σεν αλλ ο σος λο ο γος

α νε και αι αι αι νι ι ι ι σε και ου δε η

πο λυ χρο ο νι ος α αυ τω ε νε ε πο ο

ο δι σε ε ε νο ο ο ο σος ο τι τη η

η ης φω νη η ης σου ου ο ξυ τε ε ρα α α

η ε νε ε ερ γει α α ε ε δειει ει ει χθη

και το δυ σβα α στα α κτον βα α ρος α πε ε ε ερ

ρι ι ι ι ψε και το φορ τι ον της κλι ι νης

ε βα α α στα α α α σεν εις μαρ τυ ρι ι

ον του ου πλη η η θου ους των οι οικτιρμων σου δο ο

ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος Πα φ

Και νυ νυ νυ νυ και α α ει και εις τας
αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ανα στα σε εως η η με ε ε ε ρα και
λαμπρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ νυ νυ

υ ρει και α λλη λυ ρι ι πτυ ξω ω ω ω
με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι σϛ ϛ ϛ σι ιν η η η μας συγ χω ρη
σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να

τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
εν τοις μην η η η μα α α α σι ζω ην

χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ^{Γα} ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποιευ δο κι α

Υ^{Γα} μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
 με γα α λην σου δο ξαν

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
 Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
 ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
 κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
 α μαρτι ι ας του κο σμου

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι

η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου^Γ₂₂

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με^{Πα}₉ τα δι και
ω μα τα α σου^Π₉

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α^Π₉ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα σου^Π₉ ο τι συ ει ο Θε ος μου^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης^Π₉ εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως^Γ₂₂

Π^{Γα} α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε^Π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι

ο ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο

ο ον η η μα α α α α α α ας

Σ η μερον σω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω

της ζω ης η ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος π̣ᾠ Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος π̣ᾠ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος π̣ᾠ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι,
φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ υ ι
 α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
 σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ υ ι
 α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
 πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
 ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ υ ι
 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα φ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

u
q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

u
q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-θ

E ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτικά.

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νε σθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α ^{Πα}
σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
βρα χι ο νι αυ του ^ϕ ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
^{Πα} να α τω τον θα α να α τον ^{Γα} πρω το τοκος των νεκρων ε
γε νε το ^ϕ εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
μας ^ϕ και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
λε ε ος ^Γ
^ϕ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτικίον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ϕ

Τ^{Πα} ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε ^Δ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ δι α βι ι ς πα τηρ η
μων ^Π Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων ^Π α γου πνι αις και νη στει ει αις
ι ε ρω γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^Π ο ον περ κα θι

κε τευ ων εκ τε νως ^Δ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος ^π₉

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ^{Γα} ^{Νη} ^{Γα} ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^ρ ^{ζζ} δη μοσ
^{Νη} ^{Γα} ^{Πα} ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^ρ ^{ζζ} Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη} ^π ^ρ ^{ζζ} στς ὄ τεσ σα α ρα κο ον τα ^π ^ρ ^{ζζ} δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} ^ρ ^{ζζ} υ दा τος εν δο ξοι ^ρ ^{ζζ} δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
^ρ ^π ^ρ ^{ζζ} δο ο ξα σθη η τε ^π ^ρ ^{ζζ} αλλ αι τη σα σθε Τρι α दा την υ περ
^ρ ^{ζζ} ου σι ον ^ρ ^{ζζ} δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
^ρ ^{ζζ} λε ος ^ρ ^{ζζ}

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ^Δ ^ρ ^{ζζ} Γα ρ

Α ^{Γα} γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
^ρ ^{ζζ} γοι ^ρ ^{ζζ} ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
^Δ ^ρ ^{ζζ} μων ^Δ ^ρ ^{ζζ} δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ ^ρ ^{ζζ} δω ρε α αν δο ο

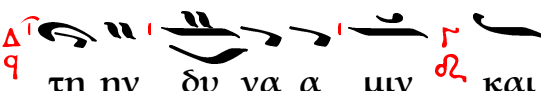
τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

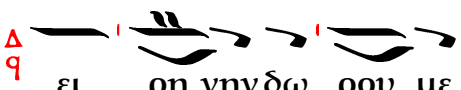
Ἦχος Γα ρ

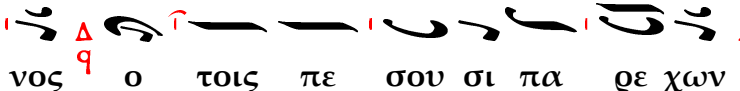
Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε

α λλα του Α δσ κα θει λες τη ην δυ να α μιν και

α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ

ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε

και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη ην δω ρου με

νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α

σι ι ι ιν

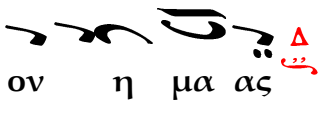
ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

ι χι ι ι ι ι ι ι λυε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α να α

α α α α α α λυε α θα να α α το ο ο

ος

Ε ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

(μτ' 7)

Στίχ. α΄. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μτ' 2)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα

λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α

σε ως

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Ο τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος βα σι

λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. θ' 32-42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας

πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστάς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὄν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἢ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντα ὁ Πέτρος θείς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀλληλοῦῖα (γ). Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς λ).

Ἦχος ἰῖ Γα ϕ

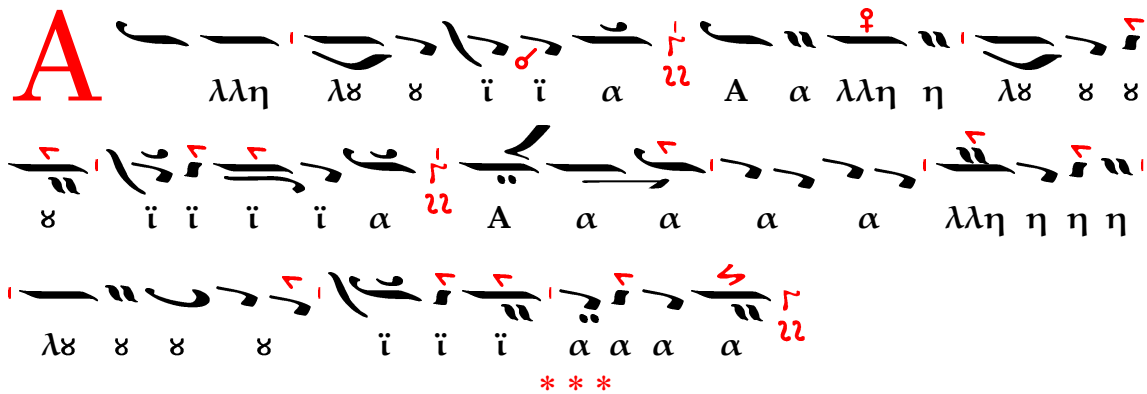
A λη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυθηῖν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ^{u q}

ρῦσαι με καὶ ε ε ξε ε λϑ ϑ ϑ ϑ με ε ²²
A λη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν ^{u q}

καὶ εἰς ^χ οἰ οἰ κον κα τα φυ γης τϑ σω ω ω ω
 ω σαι αι με ²²

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ε' 1-15).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο ὧ̄ δήποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτῶ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγειρε, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Ἦχος ἰβ' Δι' ς

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰ̇ Γα ρ

ν̇ - Γ̇
 ρ̇ - ρ̇

ι οι οι τα α α α α α α α α α α

α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ι ι ι ι μ μ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ στι ι ι ι ι ι μ υ υ υ στι ι κω

ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε λε ε ε ε ες και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η

λη η η η η η η η η η ζω ο ο ο

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω

ζω ω ω ω τρι α α α α α α α α α

α α α τρι α α α α α α α α α

τρι ι ι α α α α α α δι ι ι τον τρι

ι ι σα α α α α α α γι ο ο ν υ υ υ υ

υ υ μνο ο ο ν προ σα α α α α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α α δο ο ο προ

σα α α α δον τε ε λιε ε ε ε ες πα α α α

α α α α α α σαν τη ην βι ι ο τι κη η η

ζη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω

ω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α

α α α α με ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

λι ι ι ι ι ι με ρι μνα α α α α α α αν

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Βα α σι ι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε Βα σι

λε ε ε α α α α α α α α α α των ο ο

ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

οι

Τ^{Γα} α ι ς α γ γ ε λ ι κ α ι α ι ζ α ι α ι α ι α ι ς ^{Ζω} α ο ^Μ
^{Νη} ρ α α α α α τ ω ω ς ^{Γα} δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ μ ε ν ο ν ^{Δι}
^{Γα} τ α α α ξ ε ε σ ι ι ι ι ν ^{Γα} Α λ λ η λ ο υ ι α α
 α α α ^{Νη} α α α ^Μ α ^{Γα}

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα 2

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σ ο ν ^{Γα}

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σ ο ν ^{Νη}

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σ ο ν ^Μ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η σ ο ν ^{Γα}

Π α ρ α α σ χ ο Κ υ υ υ ρ ι ε ^{Γα}

Π α ρ α σ χ ο Κ υ υ υ υ ρ ι ε ^{Νη}

Π α ρ α α σ χ ο Κ υ υ υ ρ ι ι ε ^Μ

Π α ρ α σ χ ο Κ υ υ ρ ι ι ε ^{Γα}

Π α ρ α α α σ χ ο Κ υ υ υ ρ ι ε ^{Δι}

Π α ρ α σ χ ο Κ υ υ υ ρ ι ι ε ^{Γα}

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σθ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ρ ρ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Ἦχος Γα ϕ

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μθ

Κυ ρι ος στε ρε ω μα μθ και κα τα φυ γη η μθ ρ και

ρυ υ στη η ης μθ K.Γ.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σθ Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ζοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις

Α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μνθ ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ϑ ϑ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ϑ ϑ ϑ με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σ ϑ ϑ

ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κέ' Ἰουνίου ,αθήν' ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκυράς.
I.A.

Μεγαλυνάριον τοῦ Πάσχα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου

Ἦχος ᾠ Πα ρ

α α γγε λο ος ε βο ο ο ο ο α α

τη Κε ε χα α ρι τω ω ω με ε ε ε ε νη

Α γνη η Πα ρ θε ε νε χαι αι αι αι αι ρε ε

και αι πα α λιν ε ρω χαι αι αι αι ρε ο

σος Υι υι ο ος α νε ε ε ε ε ε ε

στη τρι ι ι ι η η με ρος ε ε εκ τα α

α φου

και τ ϑς νε ε κ ϑ ϑς ε γει ει ει ει ει ει

ρας λα α α α οι οι α γα αλ λι ι ι α

α α α α σθε

* Εἰ δὲ βούλει, πρόσθεσ καὶ τοῦτο, ἐν παλαιότεροις Εἰρημολογίαις καὶ ἑτέροις βιβλίοις εὕρισκόμενον.

Ἐτονίσθη τῇ ἰ' Μαΐου τοῦ , α' 1797 ἔν τῳ Ἱερῳ Ναῳ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῳ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. I.A.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, παρ' ἑμοῦ Ἰωάννου

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ^{Πα} υμ ^Μ φω ω ω ω νω ^{Πα} ως Πα αρ θε ε ε ε
νε ^Χ σε ^Χ μα ^Χ α ^Χ κα ^Χ ρι ^Χ ζο ^Χ ο ^Χ ο ^Χ με ^Χ εν ^Χ πι ^Χ ι
ι ^Χ στοι ^Χ ^Χ χαι ^Χ αι ^Χ αι ^Χ αι ^Χ ρε ^Χ ε ^Χ ε ^Χ ε ^{Κε} πυ ^Χ υ ^Χ υ ^Χ υ ^Χ υ
λη ^Χ Κυ ^Χ υ ^Χ ρι ^Χ ι ^Χ ι ^Χ ι ^Χ υ ^Χ υ ^Χ υ ^Χ υ

χαι ^Χ ρε ^Χ ε ^Χ πο ^Χ ο ^Χ λι ^Χ ι ^Χ ις ^Χ ε ^Χ εμ ^Χ ψυ ^Χ υ ^Χ υ
χε ^Χ

ἑτέρα θεοῖς

χαι ^Χ ρε ^Χ ε ^Χ πο ^Χ ο ^Χ λις ^Χ ε ^Χ εμ ^Χ ψυ ^Χ υ ^Χ χε ^Χ

χαι ^Χ αι ^Χ αι ^Χ αι ^Χ ρε ^Χ ε ^Χ δι ^Χ η ^Χ η ^Χ ης ^Χ η ^Χ μι ^Χ ιν ^Χ ε
ε ^Χ λα ^Χ αμ ^Χ ψε ^Χ ε ^Χ ε ^Χ ε ^Χ ε ^Χ ε ^Χ ε ^Χ ση ^Χ η ^Χ η ^Χ με
ε ^Μ ρο ^Χ ο ^Χ ον ^Χ φω ^Χ ω ^Χ ω ^Χ ως ^Χ τς ^Χ υ ^Χ εκ ^Χ σς ^Χ υ ^Χ τε ^Χ ε
χθε ^Χ ε ^Χ ε ^Χ εν ^Χ τος ^Χ της ^Χ εκ ^Χ νε ^Χ ε ^Χ κρω ^Χ ω ^Χ ω ^Χ ω ^Χ ω
ω ^Μ ω ^Χ ω ^Χ ω ^Χ ν ^Χ α ^Χ α ^Χ α ^Χ α ^Χ α ^Χ να ^Χ α ^Χ στα ^Χ α

α α σε ε ε ε ω ω ως

Ἐτονίσθη τῇ ἰ Μαΐου τοῦ , α Ϡ η' ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. I.A.

Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα. Κοινωνικόν.
Μανουὴλ Χρυσάφου τοῦ παλαιοῦ.

ᾠχος ἰ Γα ϕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω μα α α α α ια

α α α α α Χρι ι ι ι ι στδ δ δ δ

δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ ιδ δ δ δ δ

δ δ δ δ δ σω ω μα α Χρι ι ι ι ι στδ δ

ιδ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ ιε ε ε

δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ ιδ δ δ δ

δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ δ

δ δ δ δ δ με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε τα α λα α α α α α

χα α α α α α α α α α ια α α

α α βε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Γα

ε με τα λα α βε ε τε ε ε ιε ε ε πη
X X

η η η η η η η η η η η η η η η η
X X

η η η η η η η η η χη η η η η η η
X X

η η η πη η η η η η γη η η η η η η
Δι

η η η η η η η η η η η η η η η η
Γα X X

ι τι ι ι ι τι ι ι ι τι ι η η η η η η
Πα

η η ης α α α θα α να α α α α α α α
Nη X X

α α α α α α α α α α α α α α α α
M Nη X X

α α α ρα α α α α α α α α α α α α α α
Γα X X

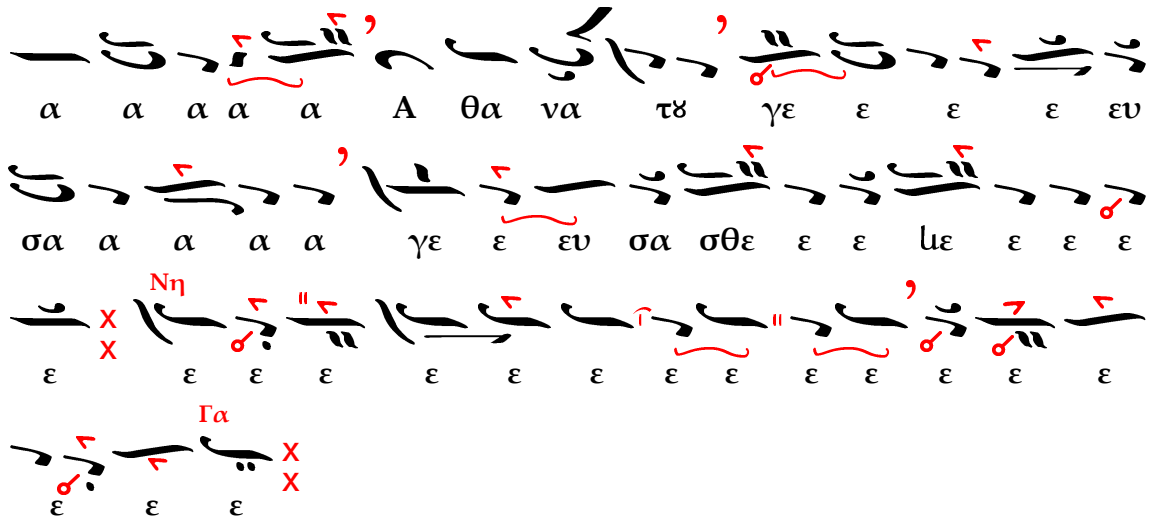
α
δ X X *ο μονοφωνάρις*

η η

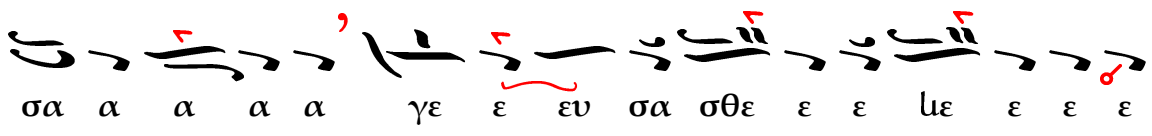
η
X X

ρι ι τι ι ι ι ι ι ι ι τι ι τι ι τι ι ι ι ι
Δι X X

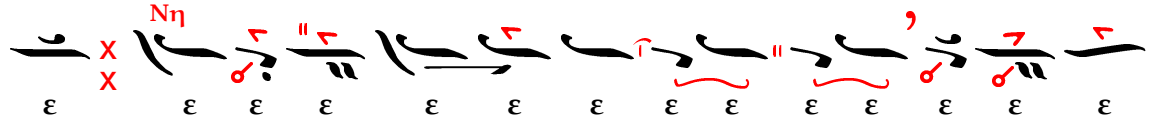
ρι
Γα X X

 α α α α Α θα να τθ γε ε ε ε ε ε ε

 σα α α α γε ε ε ε σα σθε ε ε ιε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

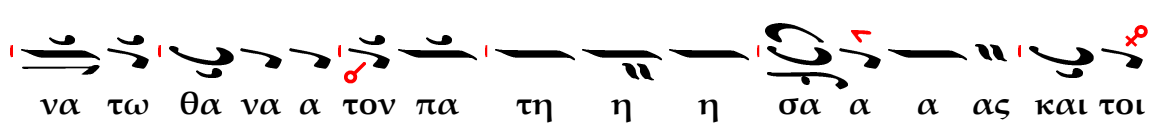
 ε ε ε

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Π' Πα ρ

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

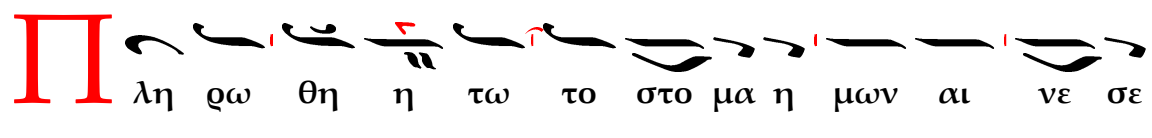

 οισ ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο

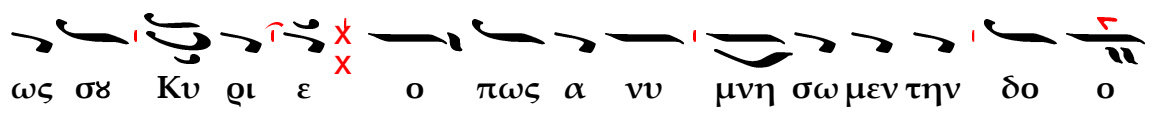

 ο ο ο ο ο ο ο ος

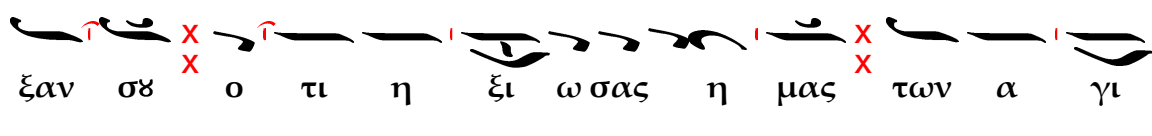
Ἦχος Δι-θ

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

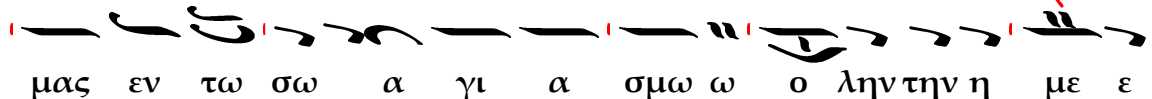
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α γι

 ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η

 μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε

ραν με λε των τας την δι και ο συ υ ν η ν σ ε Α λ λ η
 λ ε ι α Α λ λ η λ ε ι α Α λ λ η λ ε ι α
 α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 ν ο ν α πο τ ε ν υ ν και ε ω ς τ ε αι ω ω ν ο ς (δις)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε ν υ ν και ε ω ς
 τ ε αι ω ω νο ο ο ς